

saa faa Penge for en privat Mand, for en Stat er det ikke mange Penge, og det er heller ikke mange Penge, naar man ser hen til, hvad f. Eks. Islandsrejsen har kostet, og hvad den danske Stat har givet ud til det Makværk af en Bog derom, som hver enkelt Rigsdagsmand har faaet tilstillet. Jeg beder ærede Medlemmer gennemgaa den Bog, de ville da blandt andet se, at i Begyndelsen af Bogen fortælles der, hvad Rigsdagsmændene spiste om Bord paa „Atalanta“. De fik 5 Retter Middagsmad, 4—5 forskellige Slags Vine, Champagnen var altid paa Bordet. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) har udtalt i et Interview, som et herværende Blad har foranstaltet, at man svømmede i Champagne paa denne Rejse. Naar man har Raad til fra den danske Stats Side at anvende saa mange Penge paa de Rigsdagsmænd, som have Lyst til at rejse til Island, tror jeg, man skal være forsigtig med at tale om de 16,000 Kr., der ere anvendte til Kommissionen angaaende „Hebron“ og „Godhavn“. Der er ingen Penge, som ere saa godt udgivne som de 16,000 Kr., for de have afsløret mange Forhold, der kunde være af Betydning for Myndighederne, hvis de overhovedet brød sig om de Oplysninger, som fremkomme. Men jeg har unægtelig det Indtryk, at ikke alene for den tidligere Justitsminister, men ogsaa for den Mand, der i Øjeblikket er Justitsminister, er det komplet ligegyldigt, hvad der forefalder paa et Børnehjem. Selv om den værste Bøddel bliver Forstander paa et Børnehjem, selv om de mest graverende Forhold blive oplyste, vil man holde sin Haand over den Mand.

Den højtærede Justitsminister maa formodentlig ikke have læst Forhørene igennem, ellers maatte han vide, at der er et andet Børnehjem, det er galt med. Ifølge disse Forhør foreligger der en Lægeerklæring om en Dreng, som Forstanderen paa et herværende Optagelseshjem havde forsøgt at kværke. Der foreligger en Lægeerklæring om, at denne stakkels aandsvage Dreng, som er Epileptiker, er bleven behandlet paa den grufuldeste Maade af Forstanderen paa Optagelseshjemmet. Dommeren, Overrets-assessor Schrøder, maa tildele denne Forstander en meget alvorlig Røffel, fordi han har behandlet denne aandsvage Dreng ilde. Den højtærede Justitsminister har ikke bekymret sig det fjerneste om det, denne Mand er endnu Leder af Optagelseshjemmet og skal vel have Andel i de

Penge, som Fru Sira Lind tidligere fik. Jeg haaber, at Finansudvalget og Rigsdagen, naar Ministeren ikke gør sin Pligt, ville gøre deres Pligt, og det vil jeg sige: Det danske Socialdemokrati viger ikke tilbage i Fremtiden saa lidt som hidtil for at søge at rense ud saavel paa dette som paa andre Omraader. Det var en Ære for den danske Arbejderklasse, at alle deres Repræsentanter, samlede ved den store Kongres i Odense, udtalte deres Tilslutning til den Kritik, der har været rejst, det var en Ære for den danske organiserede Arbejderklasse, lige saavel som det var en Skam for en Del af den sjællandske Bondestand, at den i et Antal af omtrent 300 fejrede Mortensen paa Flakkebjerg, da han gik bort fra Pladsen som Forstander. Det lover jeg den Mand, der er Minister, at han skal ikke faa Ro, ikke alene ikke for mig, men heller ikke for det danske Socialdemokrati. Saa længe der noget Sted i Landet er et fattigt Barn, der halvsulter eller mishandles, ville vi være paa Pletten for at forsvare dette fattige Barn.

Justitsministeren (*Svend Høgsbro*):

Jeg tænker, at det høje Ting er blevet saa bekendt med, hvad Vægt man kan tillægge det ærede Medlems Udtalelser, hvor stærke de end falde, saa at det vil vise sig, at de ikke have den Virkning, som han selv mærkværdig nok stadig tror, de have. Jeg ønsker kun paa dette Tidspunkt til Belysning af det ærede Medlems hele Kampmaade at gøre opmærksom paa følgende Træk: I Begyndelsen af sine Udtalelser, rettede til mig, angreb han, hvad jeg havde sagt om Gelsted Skolehjem, og udtalte i den Forbindelse, at jeg havde sagt, at efter hvad Overinspektøren, Overværgeraadets Formand, havde meddelt mig, var der *mellem hans to sidste Besøg* paa Gelsted Skolehjem ikke forefaldet noget Tilfælde, hvor Prygl var blevet anvendt. Det er rigtigt, det sagde jeg, det staar Sp. 709. Det vil saa det ærede Medlem imødegaa, og hvorledes gør han det? Ved at tage frem en Straffeprotokol og deraf oplæse en hel Del Tilfælde af Prygl, der faldt netop før det første Besøg, hvorom der her er Tale, altsaa faldt ganske *udenfor* det Tidsrum, jeg har talt om. Og det ærede Medlem sluttede saa med selv at sige, at i det Tidsrum, jeg havde talt om, havde der ikke fundet Tilfælde af Prygl Sted. Det anførte han som Eksempel paa, hvor gavnlig hans Kritik havde været. Jeg havde ikke talt et Ord om, hvad Aarsagerne var til,